

δόμως ἄλλας νήσους τῶν Ἀμερικανικῶν Κυκλαδῶν, ναε crescent « Διὰ τῆς δμογοίας αὔξονται τὰ μι-
τὸν Κουρασσί, τὸν ἄγιον Μαρτῖνον κτλ. συνεπλάκησαν
συχνάκις καὶ μὲ τοὺς Ἀγγλούς, τοὺς ὀποίους ἀπέ-
βαλον ἐκ τοῦ Σουρινάμ (1667) καθὼς; ἐδώλησαν

καὶ αὐτοὶ παρ ἑκείνων ἐκ τῶν νήσων τοῦ ἄγιου Εὐ-

σταθίου, καὶ τοῦ ἄγιου Σταυροῦ, ἀνέδειξαν δὲ καὶ αὐτοῖς
τὴν συνήθη τῶν πάντοτε φιλοπονίαν· διότι ἀπεξήρα-

ναν, ἡ μᾶλλον ἐστεφέωσαν τὴν γῆν (τοῦ Σουρινάμ) κατα-
κλυζομένη ὑπὸ τῶν παλιρροϊῶν, ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπω

μεν διτὶς ἐνίκησαν τὸν Ὁκεανὸν καὶ ἐπὶ τοῦ νέου κόσμου,
καθὼς ἐπὶ τοῦ πολαίου. Ἐξάγουσι δὲ μάλιστα ἐκ τῶν

ἀποικιῶν τούτων καρέν (1) καὶ σάκχαρ, καθὼς; ἐκ τῆς
Παταβίας καφουράν καὶ ἀρώματα ἄλλα διάφορα. Αὗτοι
ἀνεκαλυψαν καὶ τὴν νέαν Ἀτλαντίδα, τὴν Νοτιασίαν,

ἡ Αδεστραλίαν, Νέαν δὲ Ὀλλανδίαν παρ αὐτῶν ἐπι-
κλινθεῖσαν, τέκνον ὅμοιον τῆς γῆς, τόσον κατὰ πάντα

τὰ προσόντα τῶν ἄλλων τόπων διάφορον. Ἄλλα καὶ
πολιτικῶς οἱ Ὀλλανδοὶ ὑπῆρξαν οὐχὶ διλιγοτέρου

λόγου ἄξιοι. Διὰ τοῦτο τὸ πάλαι μὲν δὲ Καισαρ-

τοὺς ὠνόμαστε φίλους καὶ ἀδελφούς τοῦ Ρωμαϊκοῦ
λαοῦ· ὑστερον δὲ δὲ Δροῦσος, δὲ Τιβέριος, δὲ Γερμα-

νικὸς ἴδιαιτέρως τοὺς ἐτίμησαν. Πάντοτε δὲ διέπρεψαν
κατὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀνδρίαν· διθεὶ καὶ μετὰ τῶν

Ἀγγλῶν αὐτῶν καὶ τῶν Σουηδῶν ἥλθον εἰς γείρας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους πρέπει νὰ τιμῷμεν
τὴν Ὀλλανδίαν τούλαχιστον δια μέγα ἐμπορικὸν κα-

τάσιμη, ὅπου ἐπικρατεῖ εὐτυχῶς ἡ διάνοια, ἡ
φιλοποίη καὶ τῶν ἥδων ἡ ἀκεραΐτης, ὥστε δικαίως
ἐνέχαραπτον ποτὲ οἱ Ὀλλανδοὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων μνη-

μείων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων τὴν πο-
λυθύλλητον ταύτην ἐπιγραφήν « Concordia res par-

(1) Τὸ φυτὸν τοῦ καρὲ προκόπτει μάλιστα εἰς τὸν λόφον καὶ τὰ βουρά· ἀγαπᾷ τὴν θερμότητα,

θέλει γῆν εὐθυνπτον, καθαρὰν παντὸς ἄλλου φυτοῦ
καὶ καλῶς γεωργημένην· χυτεύεται δὲ εἰς 8 ποδῶν

ἀπότασιν καὶ 12—15 δακτύλων βάθος· ἔπειτα
ὑγεῖσται μέχρις 20 ποδῶν· ἀλλ' ἀκροτομούμενος

εκτίνεται ως οκιάδα τὸν καλάδον καὶ σκεπάζει
σχεδὸν ἑτελῶς τὴν γῆν· ἀνθεῖ δὲ περὶ τὸν Δεκέμ-
βον καὶ Ιανουάριον· τὸν δὲ Νοέμβριον, ἢ Οκτώ-

βον γέρει ἥδη ὅριμον τὸν καρπὸν (ἄρθρον δὲ
Ν. μάλιστα κατὰ τὸ Ε'. ἔτος) ὑπάρχει δὲ οὖτος βοτρυώ-

πος καὶ γένεται εἰς τὰς μασχάλας τὸν γύλλων. Συν-
τελεῖται δὲ μεταφέρεται εἰς μύλους, ὅπου πίπτων

μεταξὺ δύο κυλίρων καὶ τρίτου ἄλλου
πηγαδήματος ἐν μέσῳ αὐτῶν λεγομένου σιαγόρος

περιφλοτεῖται καὶ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη τὸν
μύλον, οἱ δύοτοι πρότερον συνελχοντο διὰ τῆς

πιπέδου ἐπιφαρέλας των· ἔπειτα οἱ κόκκοι κοσκι-
νούνται, διαβρεχονται διὰ δίλης μιᾶς ρυκτὸς, π. λ.

καὶ διαβρεχονται καὶ ζηγαρθέρτες διέρχονται τὴν δοκιμαστα-

ριανταίτον των ἐλιντρού, υστερον δὲ ἐκλικυλίζονται
καὶ διατέλεονται, καθαριζόμενοι ως τὰ δοπτρία ἐπὶ

την μεράλης τραπέζης ὑπὸ τῶν ἀρδραπόδων Μαν-

τούντων κτλ.

I. N. Αεθαδεύς.

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ Ν. ΚΟΤΖΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ Σ. ΚΟΜΝΟΥ

ΕΝ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΙ ΤΗΣ ΥΠ ΑΡΙΘ. 234
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. (2)

'Ἐν ταῖς κρίσεσιν ἡμῶν, τὰς δοποίας ἐδημοσιεύσαμεν
ἐν τῷ 187 καὶ 188 ἀριθμῷ τῆς Νέας Ἐλλάδος, ἀπε-
δείξαμεν πρῶτον μὲν, διτὶ δὲ Πρόδρομος τοῦ Σ. Κόμνου
ἴμπεριέχει δύο ἀλλήλαις ἀντιφατικάς θεωρίας, τὴν μὲν
ἔξι υποκειμένου, τὴν δὲ πανθειστικήν, δεύτερον δὲ διτὶ^{είναι} ἀνεπιστήμων διάρροος, καθ' ὃν τὸ δλον συνερ-
βάριον διεβλίσθην.

'Ο δὲ Σ. Κόμνος ἀπαντήσας εἰς τὰς κρίσεις ἡμῶν
νομίζει, διτὶ ἀποδρίπτων τὸ ἔξι υποκειμένου ώς δύ-
στην δῆθεν καὶ βάρβαρον ἥματιδιον ἀναιρεῖ τὴν
πρώτην κατὰ τοῦ πρεδρόμου κατηγορίαν, καθαπτόμε-
νος δὲ τοῦ Σχελλιγγίου καὶ ἡμῶν ἀτομικῶς, διτὶ ἀνα-
σκευάζει καὶ τὴν δευτέραν· ώς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τῆς
συρραφῆς παραδεχόμενος δύσις ἔξηλέγκαμεν διαβεβαιοῖ, διτὶ^{δι} καλῶς συνήρμοσε τὸ διεβλίσθην αὐτοῦ, ἐνῷ οὐδεμίαν
φέρει ἀπόδειξιν ἐπιστημονικῆς ἡ καλῆς συναρμογῆς
καὶ νομίζει οὕτως, διτὶ καὶ ἀπήντησε πρὸς ἡμᾶς καὶ
τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ἀνήρεσεν.

'Ἄλλα τὴν λέξιν ταύτην δύστην καὶ βάρβαρον
ἀποκαλῶν καταδεικνύει καὶ ἔξελέγχει μόνος αὐτὸς
ἔσυτὸν ἀμυθῆ καὶ περὶ τοὺς ἀρχαίους καὶ ἰδίους τὸν
Ἀριστοτέλη, καὶ περὶ τὴν φιλοσοφίαν αὐτοῦ· διτὶ δὲ
τὴν λέξιν ταύτην πρῶτος ἐσχημάτισεν δὲ Αριστοτέλης,
ἀποδεικνύει τὸ 5 κεφάλαιον καὶ τὸ 3ον τῶν κατηγο-
ριῶν, «οὐσία δὲ ἔστιν ἡ κυριώτατά τε καὶ πρώτως καὶ
μάλιστα λεγομένη, μήτε καθ' ὅποκειμένοι τινὸς
λέγεται, καὶ τὸ Γ, 4, καὶ τὸ Δ, 8 καὶ 24 καὶ τὸ
Ζ, 3 καὶ 16· « τὸ δὲ υποκειμένον ἔστι καθ' οὐ τὰ
ἄλλα λέγεται, ἐκεῖνο δὲ αὐτὸς μηκέτι κατ' ἄλλου,

(1) Συνεργατισθή ἐκ διαδρόμων, οἷος τῆς περι-
γῆσεως τοῦ Σ. Μαρμέ, μάλιστα δὲ τῶν παλαιῶν
μου συνδιαλέξεων μετὰ τῶν Κυρίων Τράβερς καὶ
Τέστα σιατριβότων πρὸ ἐτῶν ἐνταῦθα· γύν δὲ
πρέσβεων διατελούντων τῆς Ολλανδίας, τοῦ μὲν ἐρ-
Γερμαρίᾳ, τοῦ δὲ ἐρ Όμοσπονδώ Αμερικῆ.

(2) Σ. Σ. Θεωροῦντες τὰ περιοδικά σιγγράμ-
ματα ώς μέσον γνωμούς καὶ κοινῆς ὀφελείας ἐ-
δέχθησαν τὸ ἀρθρον τοῦτο, θέλομεν δὲ δεχθῆ μὲ
τὴν αὐτὴν εἰλικρινῆ προθυμίαν καὶ τὴν ἀπάρτησιν
ἐὰν δὲρ υπερβαλή τὰ δρια τοῦ καθήκοντος.